

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

w sprawie skazanego **M. O.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu 12 czerwca 2025 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 24 stycznia 2025 r., sygn. akt IV KO 127/24,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 zd. 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę wniosku skazanego o wznowienie postępowania przekazać Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

Zbigniew Puskarski

Marek Pietruszyński

Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 stycznia 2025 r., sygn. akt IV KO 127/24, w osobie SSN Anny Dziergawki, odmówił przyjęcia wniosku skazanego M. O. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 262/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt III K 88/18, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na to postanowienie zażalenie wniósł skazany, podnosząc, że z uzyskanej opinii dr P. B. z września 2023 r. jasno wynika, że P. G. nigdy nie przełał na jego konto kwoty 892000 zł, ponieważ przelewy od wszystkich poszkodowanych opiewały na kwotę 324000 zł. Powołał się także na ustalenia w innej sprawie karnej o sygn. akt III K 156/20, które w jego ocenie wyraźnie wskazują na wadliwość analiz w przedmiotowej sprawie. Wniósł o przyjęcie wniosku i dalsze procedowanie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Niezależnie od argumentów podniesionych w zażaleniu zaskarżone postanowienie musiało zostać uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania, gdyż zostało wydane ono przez sąd nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Zaskarżone postanowienie zostało wydane przez Sąd Najwyższy w składzie jednoosobowym, w którym zasiadała SSN Anna Dziergawka, powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej na skutek rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa (dalej: KRS), której kształt został określony ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Wywiera to oczywisty wpływ na status osób – w tym wyżej wymienionego sędziego – które uzyskały powołania sędziowskie po uprzednim otrzymaniu rekomendacji od tak ukształtowanej KRS (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawach C-585/18, C-624/18 i C-625/18 oraz s. 24 - 27 uzasadnienia uchwały trzech izb SN z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA-I-4110-1/20).

Sąd Najwyższy w składzie obecnym nie ma wątpliwości, że uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. obowiązuje i wiąże wszystkie składy Sądu Najwyższego, w świetle przedstawionej tam wykładni, podzielonej również w uchwale 7 sędziów SN z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22. Skoro zatem zaskarżone postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku M. O. o wznowienie postępowania zostało wydane przez Sąd Najwyższy w składzie, w którym zasiadała SSN Anna Dziergawka, która uzyskała nominację na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na skutek rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa, której kształt został określony ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r., to stosownie do uchwały trzech Izb SN, jak również uwzględniając argumentację wyrażoną przez

Europejski Trybunał Praw Człowieka w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie Reczkowicz przeciwko Polsce (skarga nr 43447/19), w wyroku z dnia 18 listopada 2021 r. w sprawie Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce (połączone skargi nr 49868/19 i 57511/19) oraz w wyroku z dnia 3 lutego 2022 r. w sprawie Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce (skarga nr 1469/20), uznać należało, że orzeczenie to jest obarczone wadą w postaci nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. postanowienie SN z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt V KZ 64/21, postanowienie SN z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt II KZ 39/22).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego postanowienia i przekazaniu wniosku M. O. o wznowienie postępowania Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

W tej sytuacji odniesienie się do zarzutów zażalenia byłoby przedwczesne. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Najwyższy, w prawidłowo obsadzonym składzie orzekającym, ponownie przeanalizuje wniosek skazanego o wznowienie postępowania, zwłaszcza zasadność podniesionych okoliczności mających wynikać z uzyskanej przez niego ekspertyzy i ustaleń poczynionych w postępowaniu III K 156/20, i rozważy ewentualne wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu, o ile spełnia ku temu ustawowe wymagania.

Zbigniew Puskarski

Marek Pietruszyński

Paweł Wiliński

[PŁ]

[r.g.]